

The Holy See

Üzenet a kommunikáció 36. világnapjára

II. János Pál pápa

2002. május 12.

„Internet: az Evangélium hirdetésének új fóruma”

Kedves Testvéreim!

1. Az Egyház minden korban folytatta a Pünkösöd napján megkezdett munkát, amikor az apostolok a Szentlélek erejével Jeruzsálem utcáin különféle nyelveken hirdették Jézus Krisztus evangéliumát (vö. ApCsel 2,5-11). A következő évszázadok folyamán ez az örömhír eljutott a világ minden részébe, mivel mindenütt, ahol a kereszténység megvetette a lábát és megtanult a világ különböző nyelvein beszélni, az Egyház Krisztus parancsa szerint hirdette minden népnek az Evangéliumot (vö. Mt 28,19-20).

Az evangelizáció története azonban mégsem földrajzi terjeszkedés kérdése csupán, mert az Egyháznak számos kulturális akadályt is le kellett győznie, amelyek mindegyike új erőt és kreativitást kívánt Jézus Krisztus evangéliumának hirdetéséhez. A nagy felfedezések kora, a reneszánsz, a könyvnyomtatás feltalálása, az ipari forradalom és a modern világ keletkezése mind-mind döntő pillanatok voltak, melyek szükségessé tették az evangelizáció új formáinak kialakítását. Mivel a forradalmi fejlődés a kommunikáció és az információ területén is nagymértékben jelen van, az Egyház tagadhatatlanul ismét fontos döntés előtt áll. A kommunikációs eszközök idej világnapján a következő témát gondoljuk át: Az internet, mint az Evangélium hirdetésének új fóruma.

2. Az internet kétségtelenül új fórum, hasonlít az antik Róma közteréhez, ahol a politikai élet és kereskedelem zajlott, ahol teljesítették vallási kötelességeiket a polgárok, ahol a város társadalmi életének nagy része folyt, és ahol kiderültek az emberi élet fény és árny oldalai. A fórum a város népes és élő része volt, tükrözte az őt körülvevő kultúrát, s kifejlesztette saját kultúráját is. Ugyanez érvényes az Internet virtuális világára, amely ennek az új évezrednek kezdetén vár felfedezésre. Mint mindig, a nagy felfedezések veszélyeket és nagy lehetőségeket hordoznak magukban, és mint minden nagy átalakulás idejét, a mi korunkat is a kalandozás szelleme jellemzi. A számítógépek új virtuális világa az Egyházat is arra a nagy kalandra ösztönzi, hogy használja ki ezt az új lehetőséget az Evangélium hirdetésére. Ez a kihívás áll annak a feladatnak a

középpontjában, amely az új évezred kezdetén bennünket arra bátorít, hogy teljesítsük az Úr parancsát és kivezzünk a mélyre (Lk 5,4).

3. Az Egyház realizmussal és bizalommal közeledik ehhez az új eszközhöz. Mint minden más kommunikációs eszköz ez is csak eszköz és nem öncél. Az internet az evangelizáció kiváló lehetősége, ha kompetensen, erősségeit és gyengéit tisztán látva használják. Az internet mindenekelőtt az informáló és az érdeklődést felkeltő képessége által teszi lehetővé – különösen a fiatalok számára – a keresztény üzenettel való első találkozást, akik a számítógépes virtuális világhoz, mint egy az egész világra nyíló ablakhoz közelednek.

Ezért a keresztény közösségnek gyakorlati utakat kell keresnie, hogy segítsen azoknak, akiket az interneten történt első kapcsolatfelvétel után a számítógép virtuális világából a keresztény közösség valóságos világába kell átvezetnie.

Egy későbbi fázisban aztán az internet segítséget tud nyújtani az evangelizációhoz szükséges továbbvezető és elmélyítő munkához is. A keresztény életmódnak nem kedvező területeken rendkívül fontos az állandó képzés és katekézis, s ezen a területen az internet kiváló segítséget nyújthat. A világ minden részén számtalan információ, dokumentáció és képzési forrás áll rendelkezésre interneten, az Egyházzal, az Egyház történelméről és hagyományáról, tanításáról és sokféle kezdeményezéséről.

Kétségtelen, hogy az internet nem helyettesítheti azt a mély istenélményt, amelyet közvetlenül csak az Egyház liturgikus és szentségi élete nyújthat, mégis egyedülálló módon kiegészíti és elősegíti a közösségi találkozást Krisztussal, valamint az új hívők megkezdett hitbeli útjának gondozását is.

4. De fel kell vetni bizonyos szükséges és jól ismert kérdéseket az internetnek az evangelizáció terén való felhasználásával kapcsolatban. Ennek a kommunikációs eszköznek a legjellemzőbb ismertető jele, hogy az információk mérhetetlen áradatát igen rövid időn belül képes továbbítani. Egy mulandó és rövidéletű kultúra, könnyen abba a veszélybe kerül, hogy elhiggye, nem az értékek, hanem a jelenségek a mérvadóak. Az internet széleskörű ismereteket közvetít, de nem tanít az értékekről; ha pedig az értékeket nem vesszük figyelembe, emberi természetünk értéke lesüllyed és elveszítjük szemünk elől életünk természetfeletti méltóságát. Az internet rendkívüli pozitív lehetőségei ellenére is tudatában vagyunk tekintélyromboló és káros felhasználási lehetőségének. Minden bizonnyal az állam felelőssége meghatározni, hogy ez a kiemelkedő tömegtájékoztatási eszköz valóban a közösség javát szolgálja és ne válhasson veszély forrásává!

Továbbá az internet radikális változást hoz az emberi elme időbeli és térbeli nevelhetőségének területén. Az Internet a figyelmet a megfoghatóra, a hasznosra, a közvetlenül megtapasztalhatóra irányítja és elhanyagolja a gondolkodásra és a reflexióra való javaslatokat. Az embernek az élet és az élet titkainak átgondolásához és megalapozásához, és hogy fokozatosan képessé váljék az önmaga és környezete feletti uralomra – feltétlenül szüksége van időre és belső nyugalomra. A

megismerés és a bölcsesség a világ alapos tanulmányozásának gyümölcse és nem csupán az eseményekre és jelenségekre támaszkodnak, hanem önmagukban is érdekesek. Annak a felismerésnek az eredményei, amely a dolgok mélyebb lehetőségébe behatol és amely az egymáshoz és az összes valósághoz való viszonyt veszi szemügyre. Az internet, mint fórum, a gyakorlatban hosszútávon elfogadhatatlan, relativista gondolkodásmódot kíván és olykor támogatja a személyes felelősségtől és elkötelezettségtől való elmenekülést.

Hogyan segíthetjük elő ebben a helyzetben azt a bölcsességet, amely nem csak az információra, hanem a belátásra is alapoz, megkülönbözteti a jogosat a jogtalantól, amely minden értéket támogat, és segít ezek megkülönböztetésében.

5. Az a tény hogy az internet által az emberi kapcsolatok eddig elképzelhetetlen módon szaporodnak, az Evangélium terjesztésének új csodálatos lehetőségét nyújtja. De az is igaz, hogy az elektronikusan közvetített kapcsolat soha nem pótolhatja az igazi evangelizáció számára szükséges közvetlen emberi kapcsolatot, mert az evangelizáció alapja a küldött személyes tanúságtétele (vö. Róm 14-15).

Hogyan tud az Egyház az internet által lehetővé vált kapcsolattól a keresztény igehirdetés számára szükséges mélyebb kommunikációig eljutni? Hogyan tudunk az internet által létrejött első kapcsolatra és információcserére építeni? Nyilvánvaló, hogy az elektronikus forradalom sokértelmű áttörés reményét kínálja a fejlődő országok számára, de fennáll annak lehetősége is, hogy a meglévő egyenlőtlenségek még tovább mélyülnek, miközben az elmaradottság növekszik az információs és kommunikációs szektorban. Mit lehet tenni, hogy az információ és kommunikáció területén jelen lévő forradalom, amelynek hajtóereje az internet, az emberi fejlődést és szolidaritást szolgálja? Ezek olyan célok, amelyek szoros kapcsolatban állnak az Egyház evangelizációs küldetésével.

Végül engedtessek meg nekem egy kérdés zaklatott korunkban. Vajon ez az eredetileg katonai célokra kifejlesztett csodálatos kommunikációs eszköz hogyan használható fel békés célokra? Szolgálhatja-e a párbeszéd, a részvétel, a szolidaritás és a kiengesztelődés kultúráját, amely nélkül a béke nem valósulhat meg? Az Egyház meggyőződése, hogy fennáll ez a lehetőség, s azért ennek a célnak érdekében szilárdan elhatározta, hogy Krisztusnak, a Béke Fejedelmének evangéliumával lép fel ezen a fórumon.

6. Az interneten keresztül képek milliárdjai jutnak el mindenütt a földön a számítógépek millióinak képernyőire. Vajon e képekből és hangokból álló galaxis által láthatóvá válik-e Krisztus arca, hallható lesz-e az Ő hangja? Csak az Ő arcát szemlélve és az Ő szavát elfogadva részesülhet a világ a Megváltás Örömhírében. Ez a célja és értelme az Evangélium hirdetésének. És ez az, ami az internetet valóban emberhez méltó területté teszi, hiszen ahol nincs hely Krisztus számára, ott nincs hely az ember számára sem. A társadalmi kommunikációs eszközök mostani világnapja alkalmából bátran szólítom fel az egész Egyházat, hogy lépje át ezt az új küszöböt, hatoljon be a

kommunikációs hálózat mélyébe, hogy az evangelizáció és az azzal összekötődő kultúra, mint a múltban úgy most is, feladatához hűen „Krisztus arcának isteni fényét” (vö.: 2Kor 4,6) láthatóvá tegye a világ számára. Az Úr áldja meg mindazokat, akik ezért a célért munkálkodnak.

Vatikán, 2002. január 24, Szalézi Szent Ferenc ünnepén

II. János Pál pápa

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana